Sönderjylland

Sønderborg. —Stor Brand paa Rønhave. Natten mellem den 16.—17. Okt. opstod der Ildebrand paa den prøjsiske Domænegaard Rønhave mellem Kær og Ulkebølskov. To store, til Dels kornfyldte Lader, i hvilke der ogsaa var indrettet Svinestalde, gik op i Luer.

Om Ildens Opkomst vides foreløbig intet bestemt, men der kan sikkert ikke være Tvivl om, at Branden er paasat, skriver „Dybbøl-Posten". Den er kommen op i den østlige Ende af den nordligste Lade og har i et Nu omspændt hele Laden, der indeholdt en stor Del af Byg- og Havrehøsten. Laden, der laa umiddelbart vestlig for og for største Delen tjente til Svinestald, stod ikke til at redde, da Vinden bar hen over den. En stor Del af Svinene lykkedes det at faa ud, medens 70 større og mindre Svin indebrændte. En Del skuelystne fra Sønderborg havde, til Trods for den lange Vej, vovet sig ud til Brandstedet, omend Flertallet nøjedes med at iagttage Branden fra Engelshøj, hvorfra man havde en god Udsigt.

Som mistænkt for Ildspaasættelse er anholdt en Malkersøgter Niels Madsen, der indtil den 15. Okt., da han blev jaget bort, har tjent paa Rønhave.

— — Rønhave er brændt to Gange før i 1864 og i 1878, Hovedbygningen dog ikke.

Rødding. Høværk. Forleden Nat har en eller flere Personer slaaet de fleste Gadelygter itu paa Strækningen fra Skolen hen til i Nærheden af Højskolegaarden og kastet dem ned i Bækken. Lygterne tilhører Købmand J. C. Hansen, som i denne Tid indlægger elektrisk Belysning og ligeledes skal forsyne Gaden med elektrisk Lys. Man skal være paa Spor efter Gerningsmændene.

—Arresteret. En Mand fra Esbjerg, som i nogen Tid har rejst med en Tærskemaskine, blev den 13. Okt. arresteret her i Byen som mistænkt for fra en Tjenstepige hos Gaardejer Niels Lauridsen i Hygum at have stjaalet et Ur.

Hygum. Overfaldet af en Tyr. For en Tid siden blev Gaardejer Chr. Vonsbek af Brøstrup overfalden af en ung Tyr ude paa Marken. Tyren blev vred over, at Vonsbek vilde efterse den Tænder. Heldigvis kom der Hjælp til i Tide; men Vonsbek havde da allerede faaet nogle slemme Sød, saa et Ribben brækkedes. Han er dog atter i god Bedring.

Skærbæk. — Stor Ildebrand. Den 13. Okt. opstod der Ild i den tidligere P. Bejer tilhørende Gaard i Barsbøl. Bygningen, en stor omlagt Gaard, nedbrændte til Grunden. Kun et Vognskur og et Svinehus blev reddede. Bygningen, der var ret gammel, var forsikret for 34,000 Mark, saa den nuværende Ejer Martensen, næppe lider noget Tab. Ilden menes at være opstaaet ved, at Havren brennede. Brandværnene fra Skærbæk, Mjolden og Dørstrup var mødte.

Fjelstrup. — Død af sine Kvæstelser. Smed N. Mogensen fra Avnevig, der Mandagen den 5. Okt. ved at falde ned fra et Valnøddetræ paadrog sig saa svære Kvæstelser, at han i meget lidende Tilstand maatte føres til Kredssygehuset i Hadersleb, er Natten til den 12. Okt. afgaaet ved Døden. Den Afdøde, der var en Mand i sin bedste Alder, efterlader sig Hustru og tre smaa Børn.

KORRESPONDANCE SKOLEN
TYLER, MINN.,
tilbyder Undervisning i Fag henhørende til
Et NORMAL COURSE paa 26 Uger 7 Fag $18.
Et HOJSKOLE KURSUS paa 18 Uger, 6 Fag $15
Et FORBEREDENDE KURSUS paa 12 Uger, 4 Fag $10.
Skriv efter Cirkulære.
R. J. MORTENSEN.

WANTED—SUCCESS MAGAZINE requires the services of a man in Washington Co. to look after expiring subscriptions and to secure new business by means of special methods unusually effective; position permanent; prefer one with experience, but would consider any applicant with good natural qualifications; salary $1.50 per day, with commission option. Address, with references, R. C. Peacock, Room 102, Success Magazine Bldg., New York.

Vojens. — Fanget Tyv. (Hnd.) Natten mellem 12.—13. Okt. har Tyve forsøgt at øve Indbrud hos Skrædder Iversen her i Byen. Et Vindue stod aabent i Værkstedet, og Tyven var kommen ind, da Iversen kom hjem. Han vilde som sædvanlig lukke Hunden ind i Værkstedet, men denne fo'r lige hen til Butikken, der er ved Siden af. Iversen mærkede da, at der maatte være noget galt paa Færde, og fik tilkaldt Hjælp. Man fandt da en Mandsperson bag Diken, og han vilde have sig en Klædning. I Steden for tog de ham med til Gendarmen, men paa Vejen derhen gjorde han sig stædig og mente, de havde ikke Lov til at føre ham derhen, men der hjalp ingen „Kære Mo'r". Manden, der kom fra Gram havde ingen Papirer hos sig.

Aabenraa. — Dødsfald. Murmester J. H. Callesen i Nygade i Aabenraa er den 14. Okt. afgaaet ved Døden efter længere Tids Svaghed. Afdøde, der var 88 Aar, var en god dansk Mand, agtet og afholdt af alle, han kom i Berøring med.

Gram. — Uden Lys. Slotsvandmølle har foreløbig maattet standse sin Virksomhed paa Grund af, at Vandet er brudt igennem Underbroen og har ødelagt Slusen. Byen, der faar sin elektriske Belysning fra Møllen, har paa Grund af Standsningen maattet ty til Petroleumslamperne igen, saa længe Skaden udbedres, hvilket forhaabentlig ikke varer længe.

Rødding. — Undvegen Arrestant. Den 10. Okt. undveg fra Amtsretsfængslet her et syttenaarigt ungt Menneske, der var arresteret for Tyveri. Han skulde en af de første Dage have været sendt til Hamborg. Den undvegne, som skal være et Vaisenhusbarn og have tjent i Skodsborg, havde afført sig sin Fangedragt og tilegnet sig en anden Arrestants Klæder, nemlig den Skrædders, som sidder anholdt for Kvægtyveri Nord for Grænsen. Trods ivrig Eftersøgelse skal den undvegne endnu ikke være funden.

Aabenraa. — Lang og tro Tjeneste. Forleden holdt en gammel tro og flittig Arbejdsmand Lars Larsen, der i 30½ Aar har været sysselsat hos det nuværende Aktieselskab „Cimbria", op med at arbejde. Gamle Lars, som han i Almindelighed kaldtes, stammer fra Fyn. I den lange Aarrække har han altid vist sig tro, villig og flink.

Rømø. — Faaet en Redningsmedaille. Ni af Øens Beboere, som i den stormfulde Nat til 1. Sept. reddede Besætningen, fire Mand, fra Damperen „Schlei", der var strandet to Mil Vest for Rømø, har nu af det tyske „Selskab til Skibbrudnes Redning" faaet overrakt en Redningsmedaille.

Flensborg. Daarlige Tider for Skibsfarten. Fra Flensborg skrives til „Kieler Zeitung", at det truer med daarlige Tider for Skibsfarten. Af de 100 Skibe, som tilhører flensborgske Rederier, vil til Vinter 30 lægge sig i Vinterleje. Et større Dampskibsselskab vil lade alle sine 9 Dampere lægge op.

Hadersleb. — Pas paa med Vildtet! Byens Politiorgan meddeler, at et „større Antal Torvesælgere" for nylig er bleven idømt Pengebøder af Politiet, fordi de ikke havde medbragt Bevis for, hvor de havde det Vildt fra, som de holdt til Fals paa Torvet. Bladet meddeler, at hvem der sælger Vildt, maa medbringe eller medsende et Bevis fra Jagtforpagteren eller hans berettigede Stedfortræder, gaaende ud paa, at Sælgeren eller Forsenderen er kommen til Vildtet paa ærlig Maade.

— **Bidsk Hund.** Forleden meddelte en Mand paa Politikontoret, at han var bleven bidt af en større Hund, tilhørende en herværende Slagter. Hundens Ejer nægtede at erstatte den skadelidte for de revne Benklæder, saa den overfaldne saa sig nødsaget til at anmode om Politiets Hjælp. Hunden har i den senere Tid forulempet flere Folk. Forleden rev den en Herre, der kom cyklende af Cyclen. Man undrer sig over, at Politiet ikke før er skreden ind mod Hundens Ejermand.

— **En pinlig Tildragelse** fandt Sted paa den herværende Assistenskirkegaard forleden. En lille 5 Aars Dreng skulde jordfæstes; men Graverkarlene havde gjort Graven for lille, saa Kisten maatte tages op et Par Gange og Graven gøres større. Saa vel de sørgende Forældre som Følget blev meget pinlig berørte af Tildragelsen.

— **Skarnsstreger.** Nogle Drenge eller letsindige unge Mennesker har enten af Kaadhed eller Skarnagtighed ved at dreje rundt paa Spillet, hvormed der hejses Materiale op i den under Opførelse værende store Dampskorsten ved Slotsvandmøllen, revet et stort Stykke ud af Skorstenens øverste Del, der nu var opført til et Stykke ovenfor Møllen, altsaa i en betydelig Højde. De paagældende har maattet sætte ikke saa lille Kraft ind for at faa Stilladset paa Skorstenens Rand til at vælte og tage Murværket med sig. Forhaabentlig lykkes det Politiet at faa fat paa Gerningsmændene, saa de kan faa en alvorlig Afstraffelse.

Nordslesvig. — Hvad man fik til Barnedaaben. En for nogle Aar siden fra Østfrisland indvandret Tyskfer, der havde købt et lille Parcelsted paa Højderyggen umiddelbart ved Hovedbanen, skulde forleden have Barnedaab, og i den Anledning blev nogle Naboer indbudte. Først blev der skænket Te og dertil Kandissukker, dernæst Smørrebrød, og saa til sidst kom som Kronen paa Værket noget for de indbudte Naboer ganske nyt, nemlig Rugbrød skaaret i Terninger i et Fad overhældt med Brændevin. Man spiste naturligvis denne Ret med Skeer, skrives til „Flensborg Avis".

Flensborg. — To Mennesker savnes. (Fl. Av.) Siden den 1. Juli i Aar har Klejnsmed Johannes Petersen, boende i Kancelligade, været forsvunden. Da Petersen er aandssvag, antages det, at der foreligger et Ulykkestilfælde.

— Ligeledes har Arbejdsmand Johan Ludvig Hansen været forsvunden siden den 18. Sept.

Tønder. — Krigen er erklæret — mod Rotterne i Tønder. Den gamle Privat Spare- og Laanekasse-Byen har bevilget 300 Mk. til Troppernes Mobilisering, fortæller „Vestslesvigs Tidende". Feltoget agtes iværksat paa den Maade, at der bliver betalt 10 Pg. for hver Rottehale. Man haaber paa denne Vis at komme Rotterne til Livs, som holder til i Mængder i Byens gamle Bagbygninger. Helt vil det næppe lykkes, hvis man ikke sætter sig i Forbindelse med den europæisk berømte Rottedræber Zuschlag i København.

Sottrup — Sørgeligt Dødsfald. For en halv Snes Dage siden holdt Godsinspektøren paa Sandbjerg N. L. Jensen Bryllup ovre paa Fyn. Paa selve Bryllupsdagen blev han imidlertid angreben af en heftig Sygdom, for hvilken den ellers saa sunde og kraftige Mand nu er bukket under. Afdøde, der var en Søn af Godsinspektør Jensen paa Gram, blev kun 29 Aar gammel. Han blev for tre Aar siden Inspektør paa Sandbjerg, som tilhører Grev Reventlow af Kristiansæde og Brahetrolleborg, og da Søgaard var gaaet over paa andre Hænder, overtog han ogsaa Inspektoratet der.

Tofthund. — Sparket af en Hest. Skovfoged Ehlerts 5-aarige Søn fra Lindet Skov blev forleden slaaet af Landmand Boisen Jensens Hest fra Hønning Mark. Drengen menes at være gaaet for rask ind paa Hesten, som gik paa Marken. Sparket ramte Drengen i Hovedet. Lægen blev tilkaldt og maatte sy Saaret sammen; der skal være Haab om, at Drengen kan leve.

Døstrup. Landet Luftballon. Ved Vejen til Laurup landede Natten til den 13. Okt. en Luftballon. Den kom fra Frankrig og havde to Officerer om Bord. Landingen foregik uden Uheld. Ballonen blev straks pakket sammen, saa de franske Officerer allerede kunde benytte Morgentoget til Hjemrejsen med deres Luftskib.

336. En Aargang af Missionsbudet, 1894. Indb. Nedsat til 40c.
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Skiftende Emner.

Naboerne.

Digteren, Grovsmeden og Kobbersmeden.

Den engelske Digter Rudyard Kipling er en nervøs Mand. Han kan ikke lide Musik, og han kan ikke lide Larm. Og da der ved Siden af ham flyttede en Spillemand ind, var han ved at gaa ud af sit gode Skind. For at forhindre dette tilbød en af hans Venner ham at bo i Sommer i et lille Landhus paa en Egn, hvor der efter Vennens Sigende ikke var en Musikant eller et musikalsk Instrument at opdrive i otte Mils Omkreds. Kipling tog henrykt mod Tilbuddet og flyttede ind.

Den næste Dag opdagede Kipling, at der paa den ene Side af Huset boede en Grovsmed og paa den anden Side en Kobbersmed, og begge Smedene hamrede og bankede fra Sol stod op, til Sol gik ned. Kipling var næsten vanvittig af Raseri og meddelte sin Ven dette, og Vennen lovede at tale med de to Smede om Affæren og se at faa dem til at flytte.

Den næste Dag kom baade Kobbersmeden og Grovsmeden ind til Kipling og meddelte ham, at de havde hørt hans Klager og var villige til at flytte. Digteren blev saa glad over dette, at han straks bød dem paa en bedre Frokost og tilbød dem at betale deres Omkostninger ved Flytningen. De gik begge to ind paa begge Dele, og efter Frokosten skiltes man som de bedste Venner, af Verden. Den næste Dag opdagede Kipling, at Grovsmeden var flyttet ind i Kobbersmedens Hus og Kobbersmeden flyttet ind i Grovsmedens. Og han udrev sine Hovedhaar og flyttede atter ind til London.

De snavsede Hænder.

Efter at jeg har vadsket mig i varmt Vand, dyppet mit Penneskaft i kogende dito og iført mig mine Handsker, tillader jeg mig at spørge: Er det virkelig Dr. Lübbers' Mening, at vi skal give hinanden Haandtryk med Handsker paa for Sundhedens Skyld? „Maa jeg trykke Deres Handske!" — saaledes skal man altsaa spørge, naar man vil foretage den „Udveksling af Snavs og Bakterier", som man i gamle Dage kaldte for et æligt dansk Haandslag?

Ak ja! Naar man endvidere gør System og tygger 32 Gange og aldrig spiser en Blomme uden først at have dyppet den i kogende Vand og aldrig gaar ud uden steriliseret Vat i Næseborene og aldrig kysser sin Kone uden gennem en Karbolvandsflaske — — — saa kan man i Sandhed løbe Panden mod Væggen og raabe: — J. P. Müller! Dr. Bramsen! Dr. Lübbers! Giv os vore Bakterier igen!

Theodor Ewald i „Kbh.".

Puongerne.

Et mærkeligt Naturfolk.

Man har for kort Tid siden opdaget et nyt „Naturfolk", om hvis Tilværelse man tidligere ikke havde nogen Anelse. Puongerne — saaledes hedder Folket — beboer en meget utilgængelig indisk Egn; det er et krigerisk Folk, der i mangt og meget minder om de nordamerikanske Indianere, navnlig hvad Legemsbygningen angaar. De er velskabte, med kraftige Lemmer; men deres Ansigt er stygt og dets Udtryk frastødende, fordi Munden er saa ganske usædvanligt grimt formet.

Deres Dragt er meget simpel; den bestaar blot af et bredt Stykke Tøj, som de svøber om deres Krop. Et meget fremtrædende Karaktertræk hos dem er den Kærlighed, de nærer til deres Børn, og som f. Eks. overfor de ganske smaa giver sig Udslag paa den Maade, at enten Faderen eller Moderen altid bærer dem om med sig, lige meget, hvad de saa tager sig for.

Puongerne har en Forestilling om en Gud, som de kalder Brah, og som de dyrker under meget ejendommelige Ceremonier. De tror paa et Liv efter Døden; men denne Tro er kun et Udslag af deres Frygt for onde Aander og Spøgelser.

Deres Føde er næsten det mærkeligste ved dem; de spiser nemlig alt, hvad de kan faa fat i. Græshopper, Orme, Rotter, Øgler og andre mindre appetitlige Sager fortærer de uden at blinke; deres Yndlingsdrik er en Slags Risbrændevin, som de selv fabriserer.

Deres Lugteorgan er ganske fortrinligt udviklet; der fortælles saaledes, at de med lukkede Øjne kan genkende baade Dyr og Mennesker. Det lyder jo troligt nok; derimod forekommer det mindre sandsynligt, naar der tilføjes, at de endogsaa kan skelne de forskellige Metaller fra hinanden — alene ved Lugtesansen.

Man mener, at dette ejendommelige Naturfolk er en Levning af en hidtil ukendt Menneskerace.

Farvel til Sommeren.

Farvel, du korte Sommer,
Med Lys og Blomst og Blad!
Men mørke Vinter kommer,
Nu maa vi skilles ad,
Med Bud fra Livets Kilde
Du straalende fremgik,
Saa vemodsfuldt og stille
Er nu dit sidste Blik.

Det er, som fast dig binder
Endnu hvert Græs, hvert Blad,
Igennem Luften rinder
En enlig Sangers Kvad,
Endnu det suser stille
Igennem Skovens Træ'r,
Endnu er Vintrens vilde
Og kolde Storm ej her.

Og aldrig helt er borte
De Livets lyse Spor,
Igennem Dage korte
Det grønnes end paa Jord,
Det lyser gennem Taagen
Mod næste Sommer frem,
Min Sjæl vær frisk og vaagen
I Vintrens mørke Hjem!

For tyve Aar siden. Fra St. Cloud, Minn. (Box K), skriver Mr. Victor Nelson: „Jeg har modtaget Kassen med Kuriko i god Behold. For tyve Aar siden laa min Broder for Døden. Han havde i tre Aar søgt Læger uden mindste Nytte og havde opgivet Haabet, da han begyndte at bruge Kuriko. Til hans og vor store Glæde blev han frisk. Siden den Tid har Kuriko altid staaet meget højt hos os som Familie Medicin."

Dr. Peters Kuriko har Ry for nafbrudt Held i Behandlingen af Blod- og konstitutionelle Onder. Den faaes ikke paa Apothekerne, men kun hos specielt ansatte Agenter. Skriv til Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 112—118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Det daglige Brød —

Det er Morgen — saa tidlig Morgen, at Byen endnu ligger i Mørke, — for Enden af Gaden som over Hustagene begynder det at lysne, — men nede midt i Gaden ruger Mørket. Og det er uden for en af „Strøget"s største Bagerbutikker, — der staar en Klynge ventende Kvinder og Børn, tavse, med Kurve over Armene, frysende i den raakolde Morgenluft; de har efter Fattigfolks Skik kun hyltet Hovedet ind i Sjaler og Tørklæder.

Hver Gang højrøstede Nattevandrere støjer frem over den dugfedtede Asfalt, vendes Hovederne i Klyngen; man ser halvt nysgerrigt, halvt foragtende efter disse sene Nattefugle, der endnu larmer op, som var hele Verden en „Tingel-Tangel", og som vilde Natten aldrig faa Ende, og nu og da sendes der lavmælt en haanlig Bemærkning efter et Selskab af Spektakelmagere, men ellers er hele Klyngen saa ejendommelig morgentavs i den timelange Venten.

Man venter jo paa Brødet til Kaffen; den store Bager sælger hver Morgen i disse tidlige Timer Brødet fra Dagen forud til halv Pris, — og det gælder om at komme tidligt, før det bedste er solgt. Ja hvad, man er jo lidt lækkermundet, og tit kan man jo slumpe til at faa en Kringle eller en Smørkage eller et lækkert Stykke Wienerbrød ind mellem alt det andet, — alt det grove, daglige Brød, som skal til for at stille de mange Munde Sult.

Derfor kommer man tidligt, — derfor venter man udenfor den store Bagerbutiks Spejlglasruder disse mørke Morgentimer.

Jeg hørte en Samtale der forleden Morgen mellem to af de ventende Koner.

Den ene spurgte efter en Madam Jensen, som nok mod Sædvane ikke var kommen. Og den anden svarede:

— Næh, hun kommer saamænd ikke, Skroget; hun var paa Vej, var hun, for vi fulgtes ad, vi bor jo i samme Hus, — men saa li'som Madam Jensen og jeg kom sammen ud af Porten, saa møder vi jo Manden. Han havde været ude hele Natten, naturligvis, med Kammeraterne, ja —; det var jo Lønningsdag i Gaar, og Jensen havde jo altsaa, som han plejer, drukket det hele op. Nu saa han jo Madam Jensen og mig komme, og saa raabte han jo, — hvor vi skulde hen og saadan — og da hun saa sagde, at hun skulde herind efter Brød — om han saa ikke smuppede Pengene fra hende og løb ned i Mælketodykælderen ligeoverfor. — Og Madam Jensen, — hun maatte jo gaa op, maatte hun, med den tomme Kurv.

De to Koner stod lidt og saa paa hinanden tavse, — saa sagde den ene:

— Ja—h, det Kammeratliv, det ødelægger mange baade gode og flinke Mænd. Men vi Koner har jo bare at holde Mund, for Mændene, de regner os ikke for noget. —

Men den anden — hun, som havde fortalt Madam Jensens Historie, hun saa hen imod Bagervinduet, saa, at det elektriske Lys derinde tændtes, — og hun sagde:

—Jeg tror alligevel, at jeg vil ha' noget med hjem til Madam Jensen — Skroget —, for ellers har hun ingen Mad at tage med paa Fabrikken. —

Døren til Bagerbutikken aabnedes, og ind gled hele den mørke Strøm af Kvinder og Børn, som derinde skulde hente det, der nu var deres daglige Brød.

Maria Behrens, i „Kbh."

Haarets Sygdomme.

En Afhandling om Haarets Affalden og Skaldethed samt dets Behandling af den norske Specialist i Haarsygdomme, H. Achershang, M. M. D., vi saalænge det nye Oplag strækker til, frit blive tilsendt enhver, som indsender sit Navn og Adresse.

Afhandlingen indeholder:
1. Haarets fysiologiske Betydning for Mennesket
2. Kortfattet Fremstilling om Haarets og Haarbundens Anatomi.
3. De virkelige Aarsager til Haarets Affalden og Skaldethed, og
4. Den eneste Behandling, som har vist sig successfuld og som i Praksis er bevist at være den eneste rigtige.

Afhandlingen ledsages af Attester afgivne under Ed og Segl ved Notary Public fra de mest fremragende Skandinaver og andre her i Landet, hvor iblandt flere Læger, Præster, Advokater m. fl., som har understøttet mit Behandling. Jeg er den eneste i denne Specialitet i De Forenede Stater, som paa denne Maade giver Publikum Bevis og betryggende Sikkerhed. Bedlæg Porto for Afhandlingen og samme vil blive sendt øjeblikkelig.

H. ACHERSHAUG, M. M. D.
909 W. North Ave., Dept, P., Chicago, Ill.

STORARTEDE JULE-EXKURSIONER
MED DEN GAMLE PAALIDELIGE
CUNARD LINE
ETABLERET 1840.
Alle Rekorder slaaet
OVER ATLANTEREN PAA
4 DAGE, 15 TIMER.
KORT TID TIL SKANDINAVIEN
De NYE Cunard Dampskibe
LUSITANIA & MAURETANIA
Havets Monarker.
Eneste existerende fire-Skrue Turbin Dampskibe, 790 Fod lange. 32.000 Ton, 70,000 H.kr. Verdens største, hurtigste og eleganteste Skibe.
Afgaar Nov. 4, Nov. 25, Dec. 16.
De storartede hurtige Dobbeltskrue Dampskibe
LUCANIA & CAMPANIA
620 Fod lange, 30,000 Hestekræfter, (Undtagen Lusitania og Mauretania) de hurtigste Dampskibe i New York-Liverpool Ruten.
Afgaar Nov. 11, Dec. 2, Dec. 9.
De kjæmpemæssige Dobbeltskrue Dampskibe
IVERNIA & SAXONIA
600 Fod lange, 14,150 Ton,
To af de største som nogensinde anløbet Boston
Afgaar Nov. 17, Dec. 1, Dec. 15
Nöie Forbindelser med alle Skandinaviske og Finske Havne.
Se vore Agenter angaaende specielle nye
TREDIE KLASSES BEKVEMMELIGHEDER.
F. G. WHITING, Mgr. West. Dep't.,
S.-E. CORNER DEARBORN AND RANDOLPH STS., CHICAGO.